

Feslett Borbála

2010 június 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt id?k, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párját ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot.

Valaha a város er?dítményéhez tartozott a Selmecbánya felett álló, Leányvárnak nevezett négyszög? épület, bár különös hadászati jelent?sége sohasem volt. E vár építésének legendája több írót is megihletett, természetesen Mikszáthot is, aki ott volt középiskolás diák. De valószín?leg ? is, mint annyian mások, Mednyánszky Alajostól vette át a legendát. Most rövidítve, hol innen, hol onnan szemezgetve elmesélem azt a különös történetet, amely a feslett élet? Roesel Borbáláról szól.
A leány apja, Roesel Rázmán az akkori kor valóságos Rotschildja volt. 1520-ban meghalt, s egy derék fia maradt meg egy csodaszép leánya. A végrendeletben két gyermekére hagyta vagyonát, azonban L?rinc, a fiú nemsokára szintén meghalt, és a töméntelen kincs mind a szép és kényes Borbáláé lett, aki elhatározta, bár rengeteg kér?je akadt, hogy nem megy férjhez, csak egy királyi herceghez. „És ebben volt is valami filozófia.

A szegény királyi famíliának valóban jólesett volna akkoriban, ha valamelyik tagja egy jó partit hoz vala a házhoz. No, de azon is múlt, hogy nem is igen volt fölösleges herceg.”
Borbála közben kárhozatos rossz útra tévelyedett. Selmeci háza a tivornyák b?nös fészke lett. Ám ezekben az id?kben a nemes városi magisztrátus egy akasztófát állíttatott éppen szemben a Roesel leányasszony házával. „Roesel Borbála, mikor kitekintett az ablakon, gyakran összerázkódott ijedtében, látván, amint lógázza ott a vihar a holttestet… Ráírt a városra, hogy vigyék el az ? ablakai el?l az akasztófát. A magisztrátus visszaírta, hogy ? ott akasztat, ahol neki tetszik. – Márpedig az az akasztófa nem ott lesz – er?sködött Borbála. – De bizony azért is ott lesz – üzengette Buriusz János bíró uram.
S amit a szép kisasszony föltett ez elkeseredett versengésben, ki is vitte ravaszsággal; egy ideig hagyta aludni a dolgot, aztán egy ajánlatot nyújtott a városhoz, hogy ? egy várat akarna építeni, mely Selmecnek nehéz, háborodott id?kben menhelye lehet majd, hát engedje meg azt neki a magisztrátus, ? csak azt köti ki, oda építhesse, ahova akarja. Persze hogy nagy örömmel engedték meg (az ördögt?l is el kell fogadni a jót – mondogatták a tanácsbeliek), és Borbála felépítette a várat oda, hol az akasztófa állt.”
Mednyánszky ismertetése ennél sokkal izgalmasabb, tele rémes elemekkel. Nála a leány maga a rossz, a gonosz megtestesít?je, aki „egész szeretetét egy ölebre pazarolta”. Miután az kimúlt, a leány szinte bele?rült. Közben – mert mindenki félt t?le – egy szál egyedül maradt, ráadásul az a rengeteg pénz, arany is elfogyott. A legenda szerint Roesel Borbála koldusszegényen halt meg, még az eltemetésére sem vállalkozott senki a városban: holttestét a feljegyzés szerint a kutyák marcangolták szét.
Amikor ott jártam, álltam a régi várban, és nem jutott eszembe Roesel Borbála története, csak az, hogy milyen szép is ez a város. Legalább olyan szép, mint Csontváry festményén.

Móser Zoltán, mno.hu

Ajánló